P-449/2026-5

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Spomenki Rodić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Davora Topolovčan iz Osijeka, Krkska 15,OIB: 46508025115 zastupan po punomoćniku Tihani Ranđelović, odvjetnici u Osijeku, protiv tuženika Raiffesenbank Austria d.d., iz Zagreba, Magazinska cesta 69, OIB 53056966535, zastupan po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Kallay & Partneri iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon rasprave zaključene 30. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika Hrvojke Čolaković, odvjetnice u Vinkovcima, 2.studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I.Tužba i tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se ništetnom odredba Ugovora o kreditu broj: 528-50-3825029 koji ugovor je sklopljen između tužitelja Davora Topolovčana iz Osijeka, Krkska 15, OIB: 46508025115 i tužene Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 potvrđen po javnom bilježniku Mirjani Borić iz Osijeka pod brojem: OU-2455/06 dana 06. prosinca 2006. i to:
- članak 7. u dijelu koji glasi:
„Uplate po kreditu valutiraju se s danom odobrenja računa Banke.“

-odbija se.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 1.954,98 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.Tužitelj je kod ovog suda podnio dana 24.veljače 2021. tužbu protiv tuženika u kojoj tužbi navodi da je tužitelj sa tuženikom dana 04. prosinca 2006. sklopio Ugovor o kreditu broj: 528-50- 3825029, koji je potvrđen po Javnom bilježniku Mirjani Borić iz Osijeka pod brojem: OU-2455/06 dana 06. prosinca 2006. Predmetnim ugovorom tužena je tužitelju isplatila iznos od 21.052,58 CHF u kunskoj

protuvrijednosti prema srednjem tečaju tužene banke na dan korištenja kredita s rokom otplate 84 mjeseca. Tužitelj navodi da se predmetnim Ugovorom, kao korisnik kredita, obvezao tuženoj platiti kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je ugovorena kao promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama tužene banke, a koja je na dan zaključenja ugovora iznosila 5,20%. Nadalje, stranke su ugovorile otplatu kredita u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju tužene banke za CHF, važećem na dan dospijeća prema otplatnom planu. Tijekom otplate kredita redovna kamatna stopa je s početnih 5,20% godišnje više puta mijenjana na štetu tužitelja, a osim redovne kamate, rastao je i tečaj švicarskog franka, stoga su se mjesečni anuiteti povećavali znatno preko ugovorenih iznosa. Revizijskom odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. potvrđena su stajališta iz pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda broj Pž-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. kojom je u dijelu potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem P-1401/12 od 4. srpnja 2013., te je utvrđeno kako su tužene banke, pa i ovdje tužena Raiffeisenbank Austria d.d., u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita na način da su potrošačkim ugovorima o kreditima koristile nepoštene ugovorne odredbe koje se odnose na promjenljivu kamatnu stopu, o kojim odredbama se sa potrošačem nije pojedinačno pregovaralo, niti je potrošač imao utjecaj na njihov sadržaj, a kojim odredbama je, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, potrošaču nametnuta obveza koju on objektivno nije mogao sagledati kao cjelinu u vrijeme sklapanja ugovora, te koje ugovorne odredbe uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama korisnika kredita zbog čega su takve ugovorne odredbe ocijenjene ništetnima. Predmetnim Ugovorom o kreditu ugovoreno je da je kamatna stopa promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora. Prema odredbi čl. 269. st. 2. Zakona o obveznim odnosima propisano je da činidba mora biti moguća, dopuštena, određena, odnosno odrediva, a u ovom slučaju činidba u pogledu kamatne stope nije bila ni određena niti barem odrediva. Ovakva ugovorna odredba prilikom ugovaranja nije bila dovoljno uočljiva te je promjenu kamatne stope učinila ovisnom isključivo o odluci jednog ugovaratelja, u ovom slučaju tužene, što je dovelo do očite neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana. Kako su predmet i cijena bitni sastojci ugovora o kojima mora postojati jasan konsenzus stranaka, tužena je istom odredbom izbjegla utjecaj tužitelja na njezinu promjenu, što je suprotno čl. 247. Zakona o obveznim odnosima. Dakle, kamata je mijenjana jednostranom odlukom tužene banke, o čemu ista nije tražila suglasnost tužitelja, zbog čega je kamata postala promjenjiv element na koji tužitelj nije mogao utjecati. Navedena odredba također ne sadrži niti referentnu stopu koja se primjenjuje na početnu kamatnu stopu i kao takva nije uočljiva prosječnom potrošaču te ne daje dovoljno točne i razumljive kriterije na temelju kojih bi potrošač mogao predvidjeti ekonomske posljedice koje iz tog pravnog posla proizlaze. Svaka odluka banke o promjeni kamatne stope je bila samovoljna te neprecizno definirana, čime se tužena nije ponijela kao savjestan gospodarstvenik nego je ugovaranjem takve ugovorne odredbe kao i samovoljnog podizanja kamatne stope, tužitelja dovela u potpuno neravnopravan položaj. Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. potvrđena je u točki I. presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 04. srpnja 2013. kojom je utvrđeno kako su tužene banke u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koji su sadržavali ugovorne odredbe s dva

promjenjiva elementa, tečaj valute švicarskog franka i stopu ugovorene kamate o kojima ovisi visina obveze potrošača, a dovodi do neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača jer je neizvjestan iznos glavnice kredita koji se veže za švicarski franak i kojeg potrošač kao dužnik ima obvezu vratiti banci i cijena, jer se i kamata plaća u istoj valuti, švicarskim francima. Drugostupanjski sud je utvrdio pravilnim stav prvostupanjskog suda da su banke korištenjem predmetnih odredbi povrijedile kolektivne interese i prava potrošača, s kojima nisu o ovim ugovornim odredbama pojedinačno pregovarale u vrijeme zaključenja ugovora, niti ih u cijelosti, jasno i potpuno informirale o svim parametrima potrebnim za donošenje valjane odluke o vezanju glavnice i ugovornih kamata za tečaj švicarskog franka. Pozivajući se na navedene presude, tužitelj smatra da su ugovorne odredbe o promjeni kamatne stope i valutnoj klauzuli ništetne jer su protivne odredbama Zakona o obveznim odnosima te Zakona o zaštiti potrošača. Naime, odredbom čl. 12. ZOO/11 odnosno čl. 4. ZOO/05, izričito je propisano da su u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa, sudionici istih dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja. Stoga je tužena sukladno navedenom načelu bila dužna tužitelja informirati o svim rizicima koje sklapanjem ugovora prihvaća, odnosno te iste informacije uklopiti u sadržaj ugovora, kako bi tužitelj mogao razumjeti što mu donosi sporna zaštitna klauzula te na tome temeljiti svoju odluku o prihvaćanju iste. Odredbom čl. 81. st. 2. ZZP/03 i odredbom čl. 96. st. 2. ZZP/07, propisano je da se Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, na štetu potrošača. Istim člancima, st. 2., je propisano da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac zbog čega potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Sukladno Direktivi 93/13 EEZ, uvijek će se smatrati da se o nekoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ona sastavljena unaprijed pa potrošač nije mogao utjecati na njezin sadržaj, osobito u kontekstu kakvog standardiziranog, unaprijed uobličenog ugovora. U konkretnom slučaju tužena nije postupila po ovim odredbama jer nije tužitelju ostavila mogućnost pregovaranja o spornim odredbama te je tužitelj mogao ili prihvatiti ugovor sročen od strane tužene ili odustati od zatraženog kredita. Isto tako, odredba čl. 296. st. 1. ZOO propisuje da su ništetne odredbe ugovora koje, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, prouzroče očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja sastavljača ili ugrožavaju postizanje svrhe sklopljenog ugovora. Prema obrazloženju VTS iz predmetne presude, a sukladno praksi suda Europske unije, ocjena da li je neka ugovorna odredba sastavljena jasno i razumljivo, nalaže da do trenutka sklapanja ugovora o kreditu potrošačima moraju biti transparentno izložena konkretna djelovanja, rizici i mogući učinak tih i svih drugih faktora koji utječu na kreditnu zaduženost. To se postiže predočenjem točnih i razumljivih kriterija na temelju kojih prosječni potrošač, koji nema stručna znanja, kao potencijalni korisnik kredita, može procijeniti rizik kojeg je sklapanjem ugovora s određenim ugovornim odredbama preuzeo te znati ukupne ekonomske posljedice koje će iz toga za njega kao individualnog potrošača proizaći, vezano za obim njegovih obveza, a naročito vezano za iznos zaduženja za čitavo vrijeme trajanja ugovora o kreditu. Ako se analizira predmetni ugovor o kreditu zaključen između parničnih stranaka, vidljivo je da nigdje nisu objašnjeni razlozi niti vidljivi kriteriji na temelju kojih bi tužitelj, kao prosječni potrošač, mogao predvidjeti ekonomske posljedice koje iz njega proizlaze. Da je

tužena doista imala namjeru da tužitelj shvati realne posljedice takvog ugovora, onda je u predmetne ugovorne odredbe trebala unijeti i konkretne rizike, u čemu se oni sastoje, objasniti promjenu kamatne stope na način razumljiv prosječnom potrošaču, navesti kretanje tečaja CHF u nekom prethodnom razdoblju te dati daljnju procjenu kretanja tečaja, sukladno svojim stručnim znanjima i informacijama kojima kao banka raspolaže. Od svega navedenog, tužitelju je predočeno da je CHF sigurna i stabilna valuta uz mogućnost manjih odstupanja, te da anuitet po tom osnovu ne bi trebao ništa značajno rasti. Međutim, da su tužitelju zaista rastumačeni svi potrebni parametri na temelju kojih bi mogao predvidjeti promjenu kamatne stope kao i oni koji mogu utjecati na porast tečaja franka, uz realnu procjenu rizika podizanja kredita u CHF, tužitelj nikada na tako što ne bi pristao. Evidentno je da je valutna klauzula vezana za CHF poslužila samo tuženoj kao „sigurna valuta“ te da je tužena time štitila isključivo vlastite interese, dok je tužitelja prepustila riziku enormnog tečajnog rasta CHF. Revizijskom odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018. zauzeto je shvaćanje kako pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. Zakona o obveznim odnosima, te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počine teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu tužbe, dakle od 13. lipnja 2014. Navedenom odlukom je nadalje obrazloženo kako utvrđenje da je pojedina ugovorna odredba nepoštena i ništetna djeluje unatrag (ex tunc) od trenutka sklapanja ugovora, te se ima smatrati kao da ta nepoštena ugovorna odredba nikada nije ni bila ugovorena. Navedeno je kako sudsko utvrđenje nepoštenosti takve odredbe mora, u načelu, imati za posljedicu ponovnu uspostavu pravne i činjenične situacije potrošača u kojoj bi se on nalazio da navedene odredbe nije ni bilo, što dovodi do subjektivnog prava potrošača na punu restituciju svih neosnovano isplaćenih iznosa od trenutka sklapanja ugovora, neovisno od toga kada je utvrđeno da je ugovorna odredba bila nepoštena. Slijedom svega prethodno navedenog, a imajući u vidu da je tužitelj kod tužene došao u dobroj vjeri s ciljem ishođenja najpovoljnijeg kredita, tužitelj smatra kako je, temeljem nepoštenih ugovornih odredbi Ugovora o kreditu broj: 528-50-3825029, o promjenjivosti kamatne stope i otplati glavnice kredita i ugovornih kamata obračunatih u CHF-u, a naplaćenih u kunama, po srednjem tečaju tužene za CHF na dan dospijeća, stavljen u nepovoljan položaj i znatnu neravnotežu u pravima i obvezama kao 5 korisnik kredita u odnosu na tuženu. Također, a kako je i ranije navedeno, tužena mu nije na valjan i razumljiv način objasnila sve parametre i postupak formiranja kamatne stope tijekom ugovorenog razdoblja, te ga nije jasno i nedvosmisleno informirala o svim rizicima zaštitne (valutne) klauzule i vezanja otplate glavnice i kamata za švicarski franak, sve suprotno temeljnim načelima obveznog prava. Odredba o promjenjivosti kamatne stope apstraktna je i nejasna, bez relevantnih parametara mjerljivosti, a svaka izmjena vrši se jednostranom odlukom tužene banke. Švicarski franak je tužitelju od strane tužene prezentiran kao stabilna valuta sa minimalnim rizikom rasta, a time i minimalnom opasnosti od uvećanja kreditne obveze uslijed promjene tečaja. Međutim, uslijed neočekivanog drastičnog porasta švicarskog franka, u kombinaciji s promjenjivom kamatnom stopom za tužitelja su rate predmetnog kredita postale preveliki teret. Tužitelj je prije podnošenja ove tužbe izradio financijski izračun na temelju kojeg postavlja visinu tužbenog zahtjeva. Anuliranjem odredbi o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli i posljedično izmjeni anuiteta uvjetovano ovim ništetnim odredbama, tužitelj ima pravo na restituciju razlike ugovorenih i otplaćenih anuiteta u ukupnom iznosu od

27.956,46 kn. Tužitelj ističe da će tek nakon provođenja knjigovodstveno-financijskog vještačenja te drugih predloženih dokaza na okolnost visine dugovanja tužene prema tužitelju specificirati tužbeni zahtjev. Temeljem odredbi čl. 322., čl. 323. i čl. 324. Zakona o obveznim odnosima u svezi s čl. 1111. i čl. 1115. istog zakona, te čl. 502. C. Zakona o parničnom postupku i čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača i dokaza prezentiranih uz tužbu, a po potrebi i drugih dokaza tužitelj predlaže sudu donijeti sljedeću presudu:

I. Utvrđuju se ništetnima odredbe Ugovora o kreditu broj: 528-50-3825029 koji ugovor je sklopljen između tužitelja Davora Topolovčana iz Osijeka, Krkska 15, OIB: 46508025115 i tužene Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 potvrđen po javnom bilježniku Mirjani Borić iz Osijeka pod brojem: OU-2455/06 dana 06. prosinca 2006. i to:- članak 2. u dijelu koji glasi: „promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora.“ - članak 7. u dijelu koji glasi: „u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora za CHF, važećem na dan dospijeća“ i u dijelu koji glasi: „Uplate po kreditu valutiraju se s danom odobrenja računa Banke.“

II.Nalaže se tuženoj Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 isplatiti tužitelju Davoru Topolovčanu iz Osijeka, Krkska 15, OIB: 46508025115, iznos od ukupno 27.956,46 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje teku na svaki pojedinačni iznos od dospijeća do 31.07.2015. u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanu za 5 postotnih poena, a od 01.08.2015. do isplate u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za 3 postotna poena, u roku od 15 dana, a ukupan iznos preplate kao i svaki pojedinačni iznos na koji se obračunava zatezna kamata tužitelj će dodatno specificirati nakon provođenja knjigovodstveno-financijskog vještačenja.

III. Nalaže se tuženoj Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 platiti tužitelju Davoru Topolovčanu iz Osijeka, Krkska 15, OIB: 46508025115 prouzročeni parnični trošak postupka sa zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za 3 postotna poena, sve u roku od 15 dana.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, kao i sve navode iz tužbe na kojima tužitelj temelji postavljeni tužbeni zahtjev. Navodi da prvenstveno, tuženik ističe da je pozivanje tužitelja na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-7129/2013, od dana 13.06.2014. godine, kao i na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl. brojem Pž-6632/2017, od dana 14.06.2018. godine, u cijelosti promašeno, i to iz čitavog niza razloga. Naime, navedene presude donesene su u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača. Takva zaštita se pruža na općenitoj razini, te se njome štiti: „… kolektivni interes i pravo svih potrošača da prije nego dobiju ponudu unaprijed sastavljenog ugovora koji sadrži unaprijed od strane trgovca formulirane ugovorne odredbe o kojima se nije

pojedinačno pregovaralo, dobiju dostatne informacije da bi kao dobro obaviještene osobe uz razumnu pažnju i oprez mogli donijeti informiranu pojedinačnu odluku…“. Dakle, predmetnim presudama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske je priznato takvo pravo potrošačima, međutim, na svakom pojedinom potrošaču je da u zasebno pokrenutom postupku dokaže da je istome prilikom sklapanja konkretnog ugovora takvo pravo bilo uskraćeno, odnosno da dokaže da bi pojedine odredbe ugovora bile ništetne. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske nije u predmetnim postupcima utvrđivao valjanost svakog pojedinog ugovora odnosno ugovorne odredbe, već je tek stvorio kriterije pomoću kojih će sudovi u pojedinim postupcima prosuđivati da li su pojedine odredbe ugovora ništetne ili ne. Da bi sudovi to mogli učiniti, obveza je svakog potrošača, pa tako i tužitelja u ovom postupku, da sukladno mjerodavnim odredbama ZPP-a istaknu određene činjenice za koje smatraju da im idu u prilog, predlože odgovarajuće dokaze i postave određeni tužbeni zahtjev, a što u konkretnoj pravnoj stvari nije učinjeno, već se argumentacija iz tužbe iscrpljuje u paušalnim i općenitim navodima. Naime, sama činjenica da je Visoki trgovački sud donio gore navedene presude nije dovoljna da sud u konkretnom slučaju usvoji tužbeni zahtjev, protivno stavu tužitelja koji se može iščitati iz predmetne tužbe. Dakle, teret dokaza je isključivo na tužitelju, te tužitelj mora iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoje tvrdnje da su odredbe ugovora o kreditu koje se odnose na valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu ništetne, a ne se samo pozivati na presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Iz same tužbe ne proizlazi i nije jasno zašto bi predmetne odredbe ugovora bile ništetne. Tužitelj to u ovoj tužbi nije dokazao, već se samo poziva na presude donesene u kolektivnom sporu koje ne mogu biti primjenjive u ovom postupku i kao takve nisu relevantan dokaz. Isto tako, tužitelj nije dokazao da isti ima status potrošača te da bi se presude donesene u postupku zaštite kolektivnih interesa i prava imale primjenjivati na njega. U vezi s navedenim pod prethodnom točkom, tuženik ističe da su sporne odredbe ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u švicarskim francima (CHF), kao i odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, tužitelju bile jasne, razumljive i lako uočljive, da se o svim navedenim odredbama pojedinačno pregovaralo te da iste nisu suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovale znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu tužitelja. Štoviše, potpisom predmetnog ugovora o kreditu, i to u članku 9., tužitelj je izjavio da je upoznat ne samo s općim aktima tuženika, nego i sa svim uvjetima kredita (dakle, uključujući i dijelove istoga koji se odnose na valutnu klauzulu u CHF, odnosno na promjenjivu kamatnu stopu. Kada se sve navedeno poveže s činjenicom da je predmetni ugovor o kreditu solemniziran, i to od strane javnog bilježnika Mirjane Borić pod brojem OV2455/06 koji je temeljem članaka 57., 58. i 59. Zakona o javnom bilježništvu (N.N. 78/1993, 29/1994, 162/1998) objasnio strankama smisao i posljedice pravnog posla te se uvjerio da njegov sadržaj odgovara pravoj volji stranaka, potpuno je razvidno da je tužitelj u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu raspolagao svim potrebnim informacijama, u cijelosti i potpuno razumio sadržaj i posljedice odredaba koje sada smatra spornima te na njih pristao. Tuženik dodatno ističe i da je isti sa svoje strane poduzeo sve moguće mjere kako bi tužitelju prilikom pregovaranja o ponudi kredita bile predočene sve relevantne informacije, pa tako i rizici povezani s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom, u onoj mjeri u kojoj je to tuženiku u datom trenutku bilo poznato. Na navedene okolnosti, kao i na ostale okolnosti navedene pod ovom točkom, tuženik predlaže sudu saslušati zaposlenika tuženika (voditelja regije), gospodina Ivana Olujića, a koji je upoznat s načinom rada i procedurama prilikom

odobravanja stambenih kredita, a o kojem kreditu je ovdje riječ, te koji ima saznanja o konkretnom slučaju. Nadalje, iz svih okolnosti povezanih ne samo sa samim sklapanjem predmetnog ugovora o kreditu, nego i s postupkom koji je prethodio njegovom sklapanju, razvidno je da je tuženik poštivao sve zakonske odredbe koje reguliraju zaštitu potrošača i bankarsko poslovanje, da je tužitelj donio promišljenu i informiranu odluku da želi sklopiti isti ugovor, i to sa svim njegovim odredbama, kao i da je tužitelj imao stvarnu mogućnost ne samo donijeti odluku o tome hoće li ili neće sklopiti predmetni ugovor, nego i pojedinačno pregovarati o njegovim odredbama koje se tiču valutne klauzule u CHF i promjenjive kamatne stope. Sklapajući takav ugovor, tužitelj je nedvojbeno bio dobro upoznat sa svim rizicima koji bi za njega mogli proizaći iz ugovaranja valutne klauzule u CHF, kao i promjenjive kamatne stope, slijedom čega nema nikakve osnove da sud tužitelju pruži zaštitu na način kako isti zahtijeva u predmetnoj pravnoj stvari. U prilog navedenome govori i okolnost da je ugovor o kreditu koji je predmetom ovog postupka sklopljen na vremensko razdoblje od 84 mjeseca, to nije životno uvjerljivo da tužitelj ne bi bio svjestan da u tom periodu neće doći do promjene tečaja, a s obzirom da su u to vrijeme trendovi kretanja tečaja za franak bili vrlo slični onima za druge valute, kao što nije uvjerljivo niti to da je tužitelj očekivao da se kamatna stopa neće mijenjati tijekom cijelog razdoblja otplate kredita, a iz čega jasno proizlazi da tužitelj ugovaranjem valutne klauzule vezane uz CHF, odnosno promjenjive kamatne stope, samim time nije bio stavljen u nepovoljniji položaj od onoga u kojem su bili ostali potrošači koji su svoje glavnice vezali uz drugu valutu, odnosno ugovorili drugačiji način obračuna kamata. Tuženik, opreza radi, a sve ako bi sud unatoč svemu navedenom bilo iz kojeg razloga smatrao da tužitelj ima prema tuženiku potraživanje koje je predmetom ovog postupka, temeljem članka 214. stavak 3. Zakona o obveznim odnosima (N.N. 35/2005) ističe i prigovor zastare predmetnog potraživanja. Naime, u konkretnom slučaju tužitelj je podnio tužbu radi utvrđenja ništetnosti i isplate, i to dana 24.02.2021. godine. U konkretnom slučaju, a kako to proizlazi i iz navoda same tužbe, riječ je o zahtjevu za povrat navodno stečenog bez osnove, a na koji zahtjev se primjenjuje zastarni rok od 5 godina, a što znači da je u konkretnom slučaju nastupila zastara. Naime, člankom 215. ZOO-a je izrijekom propisano kako zastara počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. Nadalje, člankom 241. ZOO-a je isto tako izrijekom propisano kako se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom radnjom vjerovnika poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđenja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Tužba radi zaštite kolektivnih interesa nije i ne može se smatrati tužbom vjerovnika prema dužniku, već je riječ isključivo o zahtjevu za donošenjem deklarativne odluke da li su određenim postupanjem prava potrošača povrijeđena ili ne, niti se udruga potrošača može smatrati vjerovnikom u kontekstu citirane odredbe ZOO-a. S tim u vezi, tuženik ukazuje kako citirana odredba ZOO-a nije derogirana posebnim zakonom, a da bi se u konkretnom slučaju mogla zanemariti. S obzirom na nepostojanje druge odredbe koja bi regulirala prekid zastare zbog pokretanja postupka radi zaštite kolektivnih interesa i prava, to je očito kako se u konkretnom slučaju imaju primijeniti odredbe o zastari iz ZOO-a. Dakle, do prekida zastare u konkretnom slučaju može doći isključivo podnošenjem upravo ove tužbe, i to pod pretpostavkom da zastara već nije nastupila. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti. Tuženik opreza radi osporava sve činjenice i navode na kojima tužitelj temelji tužbu i tužbeni zahtjev te o kojima ovisi

pravovremenost i/ili dopuštenost i/ili urednost tužbe, aktivna legitimacija tužitelja i/ili pasivna legitimacija tuženika, osim činjenica koje je tuženik u ovom odgovoru na tužbu i dalje tijekom postupka izričito učinio nespornima. Nastavno svemu iznesenom, tuženik iznova poriče i osporava sve navode iz tužbe, te se protivi postavljenom tužbenom zahtjevu i zahtjevu za naknadu troškova postupka u cijelosti, i to iz razloga kako je navedeno te predlaže sudu iz gore navedenih razloga odbaciti tužbu, a podredno odbiti isti tužbeni zahtjev, a sve uz obvezu da tužitelj naknadi tuženiku troškove postupka u ovoj pravnoj stvari zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude, pa sve do isplate.

3.U pisanom podnesku od 7. ožujka 2024 (stranica 168 spisa) tužitelj po punomoćniku navodi da sukladno dopuni nalaza i mišljenja vještaka financijsko-knjigovodstvene struke uređuje tužbeni zahtjev kako glasi:

I. Utvrđuju se ništetnima odredbe Ugovora o kreditu broj: 528-50-3825029 koji ugovor je sklopljen između tužitelja Davora Topolovčana iz Osijeka, Krkska 15, OIB: 46508025115 i tužene Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 potvrđen po javnom bilježniku Mirjani Borić iz Osijeka pod brojem: OU-2455/06 dana 06. prosinca 2006. i to: - članak 2. u dijelu koji glasi:
„promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora.“ - članak 7. u dijelu koji glasi: „u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora za CHF, važećem na dan dospijeća“
i u dijelu koji glasi:
„Uplate po kreditu valutiraju se s danom odobrenja računa Banke.“.
II. Nalaže se tuženoj Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 isplatiti tužitelju Davoru Topolovčanu iz Osijeka, Krkska 15, OIB: 46508025115 iznos od 2.665,00 eura s pripadajućim zateznim kamatama koje teku na svaki pojedinačni iznos preplate od dospijeća do 31.07.2015. u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanu za 5 postotnih poena, od 01.08.2015. do 31. prosinca 2022. uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023.g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023.g. pa do isplate uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, i to:
- na iznos od 8,77 eura od 31.12.2009.g. pa do isplate
- na iznos od 15,22 eura od 31.01.2010.g. pa do isplate
- na iznos od 14,48 eura od 28.02.2010.g. pa do isplate
- na iznos od 18,88 eura od 31.03.2010.g. pa do isplate
- na iznos od 18,05 eura od 30.04.2010.g. pa do isplate
- na iznos od 19,67 eura od 31.05.2010.g. pa do isplate
- na iznos od 33,77 eura od 30.06.2010.g. pa do isplate

- na iznos od 30,87 eura od 31.07.2010.g. pa do isplate
- na iznos od 39,73 eura od 31.08.2010.g. pa do isplate
- na iznos od 36,67 eura od 30.09.2010.g. pa do isplate
- na iznos od 31,74 eura od 31.10.2010.g. pa do isplate
- na iznos od 42,14 eura od 30.11.2010.g. pa do isplate
- na iznos od 55,36 eura od 31.12.2010.g. pa do isplate

- na iznos od 46,00 eura od 31.01.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 49,28 eura od 28.02.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 44,48 eura od 31.03.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 45,22 eura od 30.04.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 62,70 eura od 31.05.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 64,40 eura od 30.06.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 79,01 eura od 31.07.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 71,51 eura od 31.08.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 63,29 eura od 30.09.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 62,41 eura od 31.10.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 61,78 eura od 30.11.2011.g. pa do isplate
- na iznos od 65,70 eura od 31.12.2011.g. pa do isplate

- na iznos od 69,11 eura od 31.01.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 69,57 eura od 29.02.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 67,21 eura od 31.03.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 68,80 eura od 30.04.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 69,89 eura od 31.05.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 68,06 eura od 30.06.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 68,54 eura od 31.07.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 67,16 eura od 31.08.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 64,19 eura od 30.09.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 67,36 eura od 31.10.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 68,88 eura od 30.11.2012.g. pa do isplate
- na iznos od 67,82 eura od 31.12.2012.g. pa do isplate

- na iznos od 61,83 eura od 31.01.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 66,92 eura od 28.02.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 67,36 eura od 31.03.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 65,37 eura od 30.04.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 59,17 eura od 31.05.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 59,02 eura od 30.06.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 60,54 eura od 31.07.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 62,98 eura od 31.08.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 66,36 eura od 30.09.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 64,61 eura od 31.10.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 65,85 eura od 30.11.2013.g. pa do isplate
- na iznos od 67,25 eura od 31.12.2013.g. pa do isplate,

u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženoj Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 platiti tužitelju Davoru Topolovčanu iz Osijeka, Krkska 15, OIB: 46508025115 prouzročeni parnični trošak postupka sa zateznim kamatama koje teku

od dana presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

4.Presudom Općinskog suda u Osijeku broj P-249/2021-39 od 11.listopada 2024. usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja kako je specificiran u pisanom podnesku od 7. ožujka 2024,te donijeto rješenje kojim se tužba tužitelja za isplatu iznosa od 1.045,46 EUR smatra povučenom .(stranica 185 spisa).

5. Županijski sud u Varaždinu donio je 11.ožujka 2026. presudu i rješenje broj Gž-1475/2024-2 koji glase:

I. Žalba tuženika djelomično se odbija kao neosnovana, a djelomično uvažava te se presuda i rješenje Općinskog suda u Osijeku poslovni broj P-249/2021-39 od 11. listopada 2024.:

- ukida u dijelu točke I. izreke presude kojim je sud utvrdio da je ništetan dio odredbe članka 7. Ugovora o kreditu broj: 528-50-3825029, koji je potvrđen od strane javnog bilježnika 6. prosinca 2006. koji glasi: „Uplate po kreditu valutiraju se s danom odobrenja računa Banke“ te odluka o parničnim troškovima sadržana u točki III. izreke presude i u tom dijelu se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje,

- potvrđuje u preostalom dijelu točke I. izreke te cijela točka II. izreke presude.

II. Nepobijano rješenje ostaje neizmijenjeno.

6.Radi utvrđenja odlučnih činjenica za rješenje ovog spora sud je proveo dokaze tako što je izvršio uvid u Ugovor o kreditu, Otplatni plan,Prijepis knjigovodstvene kartice, Izračun dostavljen od strane tužitelja, Zahtjev za kredit ,Zadužnice te Suglasnosti, proveo dokaz vještačenjem po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke Dubravki Herceg, dipl.oec.,izvršio uvid u pisano očitovanje i dopunu nalaza i mišljenja vještaka financijsko-knjigovodstvene struke, saslušao vještaka financijsko - knjigovodstvene struke, te saslušao tužitelja u svojstvu stranke.

7.Dakle, predmet spora je tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnom odredbe predmetnog ugovora o kreditu u čl.7. u dijelu čl.7. koji glasi: „Uplate po kreditu valutiraju se s danom odobrenja računa Banke.“

8.Uvidom u Ugovor o kreditu broj 528-50-3825029 (stranica 9 spisa) utvrđeno je da je sklopljen dana 4.prosinca 2006. godine između Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb kao kreditora i Davora Topolovčan, kao korisnika kredita i davatelja osiguranja. Sudužnik po predmetnom ugovoru o kreditu je Topolovčan Anka Iz Kloštra Podravskog.
Navedenim ugovorom tuženik je tužitelju odobrio kredit u iznosu od 21.052,58 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita (čl. 1). Člankom 2. ugovora ugovorena je redovna kamata od 5,20 % godišnje, promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora (stavak 1). Kamata po dospijeću u

visini zakonske zatezne kamate, koja u trenutku sklapanja ugovora iznosi 15% godišnje, promjenjiva, a obračunava se na sve dospjele i neplaćene iznose, koje korisnik kredita duguje temeljem ovog ugovora, osim u slučaju kad je to zabranjeno prinudnim zakonskim propisima.
Člankom 4. Ugovora ugovoren je rok otplate kredita 84 mjeseca.
Člankom 7. ugovoreno je da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospijeća, a prema otplatnom planu koji će biti uručen korisniku kredita po isplati kredita. Anuiteti dospijevaju na naplatu zadnjeg dana u mjesecu. Prvi anuitet dospijeva na naplatu u mjesecu koji slijedi iza mjeseca u kojem je kredit iskorišten, ali ne kasnije od 30. travnja 2007. godine. Kredit se otplaćuje u korist računa banke navedenog u ugovoru. Uplate po kreditu valutiraju se s datumom odobrenja računa banke.

9.Navedeni ugovor solemniziran je po javnom bilježniku Mirjani Borić u Osijeku dana 6.prosinca 2006. godine, broj: OU-2455/06 (stranica 13 spisa).

10.Tužitelj Davor Topolovčan izjavio je saslušan u svojstvu stranke da se sjeća da je 2006. godine sa tuženikom sklopio ugovor o kreditu na iznos od nekih 20.000,00 ili 21.000,00 CHF. U Raiffeisen banci imao je već tekući račun te master karticu, to je bila dakle njegova banka i odlučio se u toj banci podići kredit. Novčana sredstva su mu trebala za kupovinu automobila. Izabrao je automobil u Auto-kući gdje su mu rekli da riješi kredit i on je otišao u svoju banku tj. u Raiffeisenbanku gdje je zatražio podizanje kredita u valuti EUR ali mu je rečeno da je bolje u valuti CHF s obzirom da je CHF stabilna valuta. Nije upozoren na rizik tečaja CHF, jer ako su rekli da je stabilna valuta zašto bi ga upozoravali. Dobio je ugovor da pročita, te smatra da je razumio odredbe ugovora. Zbog proteka vremena sada se ne može sjetiti sadržaja tog ugovora. Ne može se sjetiti detalja tog ugovora, misli da jeste bila promjenjiva kamatna stopa. U vrijeme sklapanja ugovora o kreditu bio je u radnom odnosu u Fingo domu na radnom mjestu prodavač namještaja. U vrijeme sklapanja ugovora nije imao niti privatnu firmu niti obrt, a niti članovi njegove uže obitelji. Rata kredita je u početku bila nekih 1.200,00 do 1.300,00 kuna da bi narasla do 1.700,00 - 1.800,00 kuna ovisno kako se kretao tečaj CHF. Sjeća se da su sredstva kredita isplaćena na račun auto-kuće te je automobil koristio za osobne potrebe. Išao je u banku interesirati se zašto rata kredita raste te im je slao mail-ove, ali nije dobio konkretan odgovor. Kredit je isplatio, misli da je to bilo negdje krajem 2011 ili 2012. godine. Na pitanje zamjenika punomoćnika tuženika da li je prije odlaska u ovu Auto-kuću odlazio u druge banke i raspitivao se vezano za podizanje kredita i uvjete podizanja kredita, tužitelj je izjavio da nije. U trenutku sklapanja ugovora bio je zadovoljan uvjetima, ali je sve krenulo u krivom smjeru. Razumio je da će se rate kredita mijenjati ovisno o tečaju ali nije očekivao da će rata kredita rasti u toj mjeri. U vrijeme sklapanja ugovora o kreditu nije imao udio u trgovačkom društvu, niti je za kupnju automobila koristio poreznu olakšicu. Na pitanje punomoćnika tuženika izjavio je da automobil kupljen ovim kreditom nije unio u imovinu obrta ili trgovačkog društva niti koristio poreznu olakšicu a niti je imao u vlasništvu obrt, niti bio član trgovačkog društva (stranica 176 spisa).

11.Da bi odlučio o tužbenom zahtjevu sud je proveo dokaz vještačenjem po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke Dubravki Herceg, dipl.oec., koja je u pisanom nalazu i mišljenju od 25.siječnja 2024. (stranica 121-149 spisa) navela da je

tužitelj Davor Topolovčan iz Osijeka, Krkska 15, OIB: 46508025115 zaključio dana 04.12.2006. godine sa Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, Ugovor o kreditu broj 528-50-3825029. na iznos od 21.052,58 CHF-a, u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora na dan korištenja kredita. Redovna kamatna stopa po ugovoru je 5,20% godišnje, promjenjiva, u skladu s odlukom o kamatnim stopama Kreditora, rok otplate kredita : 84 mjeseca, Banka odobrava kredit za kupnju rabljenog automobila.
Kredita se otplaćuje se u jednakim mjesečnim anuitetima, u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora za CHF, važećem na dan dospijeća, a prema otplatnom planu, koji će biti uručen korisniku kredita po isplati kredita. Anuiteti dospijevaju na naplatu zadnjeg dana u mjesecu. Ugovor je ovjeren od strane javnog bilježnika Mirjane Borić u Osijeku, dana 06.12.2006. godine pod brojem OU-2455/06. Kredit je isplaćen dana 08.12.2006. godine, a tečaj na dan realizacije kredita iznosio je 4,627762 kuna za 1 CHF, datum vidljiv po dostavljenom Kontrolnom ispisu unosa korištenja kredita i po otplatnom planu od 12.10.2020. (str. 15.-24. spisa), Kredit je u cijelosti otplaćen dana 03.02.2014. godine po Prijepisu knjigovodstvene kartice od 23.01.2024. godine.
- Izračun visine preplaćenih anuiteta po osnovu tečajne razlike, uzimajući u obzir početno stanje valute u odnosu na plaćanja koja je vršio tužitelj. Navedeno iskazati po pojedinim mjesečnim iznosima i zbirno:
Tečajna razlika zbog povećanja tečaja CHF-a koji je RBA primjenjivala prilikom plaćanja anuiteta, naspram početnog tečaja za CHF na dan isplate kredita, iznosi 20.079,46 kuna, a u izračun su uzeti i negativni anuiteti (stupac 8. Tablice br. 2.) Pretplata po Tečajnoj razlici po predmetnom kreditu iznosi 21.085,58 kuna ili preračunato 2.798,54 EUR-a (stupac 9. i 11. Tablice br. 2.).

-Dati varijantu izračuna kada je tečaj bio niži od početno ugovorenog i navedeno iskazati u zasebnoj tablici po pojedinim mjesečnim iznosima i zbirno:

Negativna tečajna razlika tj. kad je tečaj kod uplate mjesečnih anuiteta bio niži od početno ugovorenog, iskazan je mjesečni iznos u tablici broj 3. u stupcu broj 9 i 11., a iznosi -1.006,12 kuna ili -133,53 EUR-a.

11.1.Vještak financijsko-knjigovodstvene struke u pisanom očitovanju navela je da je nalaz i mišljenje izrađen sukladno postavljenim zadacima po rješenju suda za provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u navedenom predmetu. U dopuni nalaza i mišljenja vještak je dala izračun prijeboja pozitivnih sa negativnim stavkama tečajne razlike u kunama i valuti eur, prema kojem izračunu tečajna razlika zbog povećanja tečaja CHF-a koji je RBA primjenjivala prilikom plaćanja anuiteta, naspram početnog tečaja za CHF na dan isplate kredita (sa izvršenim prijebojem pozitivnih i negativnih stavaka) iznosi 20.079,46 kuna (stupac 4. prethodne tablice) ili 2.665,00 EUR-a. (stupac 6. prethodne tablice).

11.2.Saslušana na ročištu kod suda vještak financijsko-knjigovodstvene struke izjavila je da ostaje u cijelosti kod nalaza i mišljenja od 25.siječnja 2024.i dopune od 22.veljače 2024. (stranica 173 spisa).

12. Odredbom čl.322.ZOO propisano je da je ništetan ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neki drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

13.Odredbom čl. 324. ZOO propisano je da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora, ako on može opstati bez ništetne odredbe, i ako ona nije bila uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog kojeg je ugovor sklopljen (st.1.),ali će ugovor ostati valjan čak i ako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kad je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje (st.2.).

14.Temeljem odredbe čl.327. ZOO na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svaka zainteresirana osoba, a odredbom čl. 328. ZOO propisano je da pravo na isticanje ništetnosti se ne gasi.

15.Dakle, presudom Općinskog suda u Osijeku broj P-249/2021-39 od 11.listopada 2024. pravomoćno su utvrđene ništetnima odredbe Ugovora o kreditu broj: 528-50-3825029 koji ugovor je sklopljen između tužitelja Davora Topolovčana iz Osijeka, Krkska 15, OIB: 46508025115 i tužene Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 potvrđen po javnom bilježniku Mirjani Borić iz Osijeka pod brojem: OU-2455/06 dana 06. prosinca 2006. i to: - članak 2. u dijelu koji glasi:
„promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora.“ - članak 7. u dijelu koji glasi: „u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora za CHF, važećem na dan dospijeća“,
te naloženo tuženoj Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 isplatiti tužitelju Davoru Topolovčanu iz Osijeka, Krkska 15, OIB: 46508025115 iznos od 2.665,00 eura na ime razlike tečaja, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana plaćanja a svakog pojedinog iznosa do isplate, te prouzročeni parnični trošak (stranica 185-204 spisa; stranica 218-227 spisa)

16.Glede sporne odredbe članka 7. predmetnog ugovora o kreditu u dijelu koji glasi: „Uplate po kreditu valutiraju se s danom odobrenja računa Banke.“, za navesti je da takva odredba nije bila predmetom utvrđenja ništetnosti u kolektivnom sporu po tužbi za zaštitu prava i interesa potrošača, te se utvrđenja iz tog postupka ne mogu primijeniti na navedenu ugovornu odredbu (napomena: presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od 04. srpnja 2013., presuda Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: Gž-Pž-7129/13 od 13. lipnja 2014. i broj: Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018. koje su potvrđene presudama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt-249/2014 od 09. travnja 2015. i Rev - 2221/2018 od 03. rujna 2019.).,pa s obzirom na navedeno te činjenicu da tužitelj nije naveo razloge i dokaze za utvrđenje ništetnom navedene odredbe, odnosno da bi bila suprotna zakonu, nepoštena, niti da je tom odredbom ugovora povrijeđeno načelo savjesnosti i poštenja, niti to proizlazi iz provedenih dokaza, to je stoga sud navedeni tužbeni zahtjev tužitelja odbio (čl.7.s.t.1.,čl.219.s.t.1. ZPP).

17.Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154.st.2. ZPP.

17.1.Ukupan trošak tuženika prema vrijednosti predmeta spora 3.710,46 EUR (27.956,46 kn) za radnje poduzete do sniženja tužbenog zahtjeva (stranica 168 spisa) na iznos od 2.665,00 EUR (20.079,46 kn) – iznosi 1.250,00 EUR koji trošak se sastoji od troška zastupanja po punomoćniku odvjetniku za sastav odgovora na tužbu (Tbr. 8.t.1) 100bodova te za sastav pisanih podnesaka od 22.07.2021.

(Tbr.8.t.1.),14.10.2021. i 07.02.2024 po Tbr. 8.t.1. u visini od po 100 bodova, te za zastupanje na ročištu od 23.11.2023. (Tbr.9.t.2.) 100 bodova, koji trošak je određen u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika plus PDV.

18.Od tako utvrđenog troška tuženiku pripada dio u postotku koji predstavlja razmjer između povučenog dijela tužbenog zahtjeva od 1.045,46 EUR (7.877,00 kn) u odnosu na dotadašnju ukupni tužbeni zahtjev od 3.710,46 EUR (27.956,46 kn), što iznosi 28,18%, te stoga tuženiku pripada naknadu troška za povučeni dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 352,25 EUR.

19.Nadalje, ukupan trošak tužitelja prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu iznosi 2.307,23 EUR, koji trošak se sastoji od troška zastupanja po punomoćniku tužitelja za sastav tužbe (Tbr.7.t.1) 100 bodova, sastav četiri obrazložena pisana podneska po Tbr. 8.t.1. u visini od po 100 bodova, te za zastupanja na ročištima od 23.11.2023. (Tbr.9.t.2.) 100 bodova, 18.09.2024. (Tbr.9.t.1) 100 bodova i 30.09.2026. (Tbr.9.t.1.) 100 bodova, koji trošak je određen u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika plus PDV, troška vještačenja u iznosu od 265,45 EUR i troška sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 41,78 EUR (čl.154.st.1.ZPP).

20.Prebijanjem troška tužitelja i troška tuženika s obzirom da se radi o istovrsnim i dospjelim novčanim potraživanjima, naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 1.954,98 EUR.

21.Na dosuđeni iznos troška tužitelju pripadaju zatezne kamate tekuće od dana donošenja presude do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a, čl.29. ZOO).

22.S obzirom na izloženo, odlučeno je kao u izreci.

Osijek, 2. studenog 2026.

SUDAC
Spomenka Rodić

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 15 dana, u

tri istovjetna primjerka, putem ovog suda nadležnom Županijskom sudu. Za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude rok za žalbu teče od dana objave presude, a za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog otpravka presude.

DOSTAVITI:
- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-84419**

Kontrolni broj: **01a68-35f82-c240b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.